

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. július 4.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

ÖRVENDEZZ, IFJÚ!

Köszöntés igéje: Sofóniás 3,16b-17

Ne félj! Ne lankadjanak kezeid Sion! Az Úr, a te Istened közötted van; erős ő, megtart; örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, ének-léssel örvendez néked.

Énekek: 150,1; 230; 119,1; 119,2-4

Lekció: Filippi 4,4-9

Alapige: Prédikátor 12,1-3

Örvendezz a te ifjúságodban, és vidámítson meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében, és járj a te szívednek útjaiban, és szemeidnek látásiban; de megtudd, hogy mindezekért az Isten tégedet ítéletre von! Vesd el a haragot a te szívedből, és vesd el a gonoszt a te testedből; mert az ifjúság és a hajnal hiábavalóság. És emlékezzél meg a te Teremtődről a te ifjúságodnak idejében, míg a veszedelemnek napjai el nem jönnek, és míg el nem jönnek az esztendő, melyekről azt mondod: nem szeretem ezeket!

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, az angyalok serege, hitben elhunyt szeretteink a mennyei dicsőségben élhetik át, milyen jó a te közelséged, téged imádkozhatnak, dicsérhetnek valóban. Mi itt a bűneset utáni világban, ahol sok tekintetben nem is olyan egyszerű, könnyű az élet, mégis ugyanezt tehetjük.

Áldunk, hogy ahogy ők, úgy mi is Jézusra tekinthetünk: mennyei dicsőségben uralkodik a Megváltó, aki meghalt és feltámadott. És köszönjük, hogy

ÖRVENDEZZ, IFJÚ!

az ő elvégeztetett váltságműve számunkra is nem csupán boldog földi életet jelenthet, hanem mindörökre valót teveled.

Urunk, de te tudod azt is, hogy amikor nehézségek, bajok vannak, szomorú a lelkünk, akkor nem is olyan egyszerű örvendező életet élni. Úgy érezzük, most nem megy. De éppen ezért szeretnénk mégis rád tekinteni. Köszönjük, hogy a legnagyobb fájdalom idején is tudhatjuk, tenálad ott a vigasztalás, a békesség és ezért lehet boldogság is.

Áldunk téged, hogy így kérhetünk vigasztalást, a békességben, vigasztalásban megtapasztalt boldogságot azok számára, akik gyászolnak. A Józan család számára tedd vigasztalássá az elmúlás fájdalmát. Mégis hadd lehessen őnekik is – ahogy számunkra is – a feltámadás dicsősége, az örökkévalónak a bizonyossága. Köszönjük, hogy te vigasztalsz, bátorítasz, erősítesz a hétköznapokban.

Kérünk a betegekért, azokért a testvéreinkért is, akik nem tudnak eljönni betegségük miatt, pedig szívük szerint már itt lennének. De köszönjük, hogy tenálad nyugalmat és békességet élhetnek át a betegágyon fekvé is.

És hadd köszönjük meg azokat, akik pedig el tudtak jönni. Köszönjük neked, hogy mi is itt lehetünk, hogy a gyermekeink, unokáink, dédunokáink is hallgathatják az igét a gyermekisteniszteleten.

Kérünk, áldd meg azokat a testvéreinket is, akik pedig pihennek, szabados időt töltenek, és lehet, hogy ezért online vesznek részt.

Kérünk téged arra, mint pasaréti gyülekezet, mint egy nép, egy lelki család hadd élhessük át ezt az örömet: itt az Isten köztünk és imádhathatjuk, dicsőíthetjük, mert te pedig szólni akarsz hozzánk Szentlelked és igéd által.

Szólj, Urunk, mert hallják a te szolgálaid.

Ámen.

Igehirdetés

Biztos vagyok benne, hogy jó néhányan közöttetek a Puskás Arénában – talán még többen, mint én, a televízió keresztül – néztétek, néztük a magyarok meccseit. És nem tudom, hogy azt észrevettétek-e, hogy milyen sok fiatal örvendezett a meccseken. Különösen a franciák ellenin. Még a végén is, pedig döntetlent játszottunk, de hogy örültünk a döntetlennek. Csak aztán sajnos jött a németek elleni meccs. Az is döntetlennel végződött, és mégis olyan szomorúak voltak a fiatalok. Én is nagyon szomorú voltam. De miért? Mind a kettő híres meccs volt, hiszen a világbajnok ellen meg a korábbi világbajnok ellen döntetlent ért el a magyar válogatott. Csak hát a németek ellen az volt a tét, hogy mehetünk-e tovább és sajnos kiestünk, vége az Eb-részvételünknek.

Ha viszont más nézőpontból vizsgálnánk vagy vizsgálátok is talán az egész a németek elleni meccs után is, akkor lehet, hogy büszkeség tölthet el bennünket, szerintem még apró öröm is, reménység, hiszen azért nincs

vége a történetnek. Én biztos vagyok abban veletek együtt, hogy a csapat még sok örömet szerezhethet nekünk a meccseken. Reméljük, majd a világbajnokság selejtezői is ilyenek lesznek.

Ugyanaz az esemény, két döntetlen, remekül játszottak a fiúk, de nem mindegy, hogy milyen nézőpontból vizsgáljuk. Az egyik szomorúságot okoz, a másik örvendezést.

A Prédikátor – amely könyvet nem sokára készülünk befejezni a kalauz szerint – nemcsak játékról ír. Emlékeztek, ír arról is, játékról, munkáról, szerelemről, házasságról – az élet minden területéről. Az életről ír és kétféle nézőpontról számol be. Az egyik a nap alatti világnézet, nézőpont, azaz, ha van is Isten, nem számolunk vele, de lehet, hogy nincs is Isten, csak az a valóság, amit a nap alatt, azaz a láthatók terén élünk meg. A másik nézőpont: ha viszont van Isten, sőt, őbenne lehet bízni, őt lehet félni, a láthatatlanok is valóságok, akkor egészen másként látszik minden az életben. Minden hiábavaló, eltűnő lehellet, fuvallat, lényeg nélküli, mely gyorsan tovatűnik, értelmetlen, múlandó, reménytelen – ez a hiábavalóság kifejezés, ősi kifejezésnek a jelentése. De az Úrral, az Úrban bízó még a múlandó dolgokkal kapcsolatban is örök értékű dolgokat élhet át. A múlandók is, a nap alatt hiábavalók is örök értékűek, örökérvényűek lehetnek. A 21. századi fiataloknak is szóló a Prédikátor könyve.

Ha Salamon írta – ő is írhatta –, akkor valószínű, ma már nem a facebookon írná a fiataloknak, az inkább a középkorúaknak szól. Nem tudom, hogy te hova sorolod magadat. A középkorúaknak – azt mondják – a facebook. A fiataloknak? Ismeritek az unokák, dédunokák, ükunokák közösségi terét, hogy hogy hívjuk azokat? Instagram – de lehet, hogy már ez is régi. Én az Eb miatt tudtam meg, hogy van ilyen, hogy TikTok. Először azt hittem, hogy valami cukormárka, aztán megtanultam, hogy ez nem az. TikTok videómegosztó. De a mai fiataloknak, ha Isten le akarná íratni ezt Salamonnal, akkor így küldené el, nem egy tekerésre íratna volna le.

Ha az unokád, dédunokád azt mondaná, hogy: – Én szeretném Jézust megismerni. Mondanál egy könyvet a Bibliából, amelyiket olvassam el? Merneitek neki a Prédikátor könyvét javasolni? Mert halljátok, kifejezetten fiataloknak is szól: örvendezz, ifjú, a te ifjúságodban! Ez fiataloknak szóló üzenet.

Jézusra mutat ez a bibliai könyv is. Már a prédikációban hallhattuk ezt, de ma is nagyon fontos, hogy az Úr Jézust ismerhetjük meg rajta keresztül.

Szól tehát a fiataloknak mindenképpen, őket szólítja meg, de szól azoknak is, akik nem érzik vagy nem tartják magukat fiatalnak. Én ezért szoktam így mondani – a nézőpont miatt mondom így most hangsúlyosan, amit én amúgy szoktam használni, akik ismernek, tudják – a régebb óta fiataloknak. Mert ha valaki fiatal, akkor boldog, ha nem fiatal már, akkor szomorúnak kell lennie? Itt hallottunk olyat, hogy a veszedelem napjai el nem jönnek, és ez olyanról beszél, hogy mintha, aki nem fiatal lenne, és a fiatal arra

ÖRVENDEZZ, IFJÚ!

gondol, hogy az a kor akkor az a veszedelem napja. De majd látjuk, hogy milyen nézőpontból veszedelem napja esetleg.

Te fiatalnak érzed magad vagy régebb óta fiatalnak? Mind a kettő szóban benne van a fiatal. Mert az a kérdés. Nem az a kérdés, hogy hány évesek vagyunk, hanem az a kérdés, az Úr ígéje fényében kinek lát az Úr bennünket, kinek tart az adott életkorban.

Amikor a fiatalokat megszólítja, örvendezésre hívja. Ezért három egyszerű gondolatot figyelünk: mit jelent az örvendező élet az Úrral, és hogyan valósul meg ez az örvendező élet az Úrral azért, mert ő ítélő Isten, és mert teremtő Isten. Ha figyelitek, két gondolatban is Istenről lesz szó, de közben végig az ő népe, most a fiataloknak szóló konkrét üzenet szempontjából.

A megelőző versekben – ami az új fordítású Bibliában az 1-8. vers a 11. részben, ha valaki a mobiltelefonján vagy a papír alapú biblián követi az új fordítású Bibliát olvasva ezt nézze most – arról olvasunk, hogy így írja a Károli: „Mert ha sok esztendeig él is az ember, mindazokban örvendezzen; és megemlékezzék a setétségnek napjairól, mert az sok lesz. Valami eljövendő, mind hiábavalóság.” Itt a 'sok nap', 'sok lesz az a nap, az az idő' meg az 'eljövendő, ami hiábavalóság', ez a halálra utal: halandó a bűneset utáni ember. Ha pedig halandó, akkor mit csináljon? Örvendezzen egész életében. Örvendezésről szól. Egész életében örvendezzen, mert ha halandó, meg fog halni, akkor utána már nem tud – ez a nézőpont.

Ha viszont Isten is ott van a képben, akkor nem a halálé az utolsó szó az ember életében. Lehet, hogy nektek természetes ez – hát Pasaréten nőtünk föl, mi ezt hallottuk is –, csak kérem, hogy ne felejtsetek el, hogy a prédikátor van, hogy olyan nézőpontból ír valamit, amikor mi van, ha nincs Isten, mi van, ha nincs a halál után semmi.

Ha viszont ott van Isten, akkor örvendező boldog élet a földön. És nem is azért örvedező, mert ha meghalok, akkor utána úgyse tudok örvendezni. Pontosán fordítva: lehet, hogy meg kell halni valamikor, de akkor is örvendező boldog az élet bármilyen életkorban, mert Istennel. Sőt, a halál után is milyen boldogság. Ezt éppen abból látjuk, hogy itt szó van az ítélő Istenről. A halál után is. Mert amikor arról olvasunk, hogy „de megtudd, hogy mindezekért az Isten tégedet ítéletre von”, arról beszél, hogy a halál után is van valami.

Hadd kérdezzem meg tőletek, ha olvastátok ezt a szakaszt már, akár többször is, akkor ti, hogyan gondolkoztatok, negatívan vagy pozitívan erről a kifejezésről: „de megtudd, hogy mindezekért az Isten tégedet ítéletre von”? Mert én éveken át mindig negatívan gondolkoztam. Örvendezz, ifjú, élj boldogan, örülj a szemed látásának, de azért tudd meg, hogy... – én így mutattam volna az ifjaknak, ha tartanék ifit belőle. De tudd meg, hogy számon kér majd az Isten téged! De nem erről van szó! Olyan jó, hogy engem is az Úr továbbvezetett, megértette velem, hogy itt tényleg miről van szó. Persze,

az Isten ítélő Isten. Igen ám, de az övéinek félni kell az ítélő Istentől? Nem! Épp fordítva!

A 16. vers, a Károli Bibliában a 12. rész 16. verse így szól, ez a legutolsó verse a könyvnek: „Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.” Előtte pedig mondja a summát: „A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az ő parancsolatit megtartsad; mert ez az embernek fődolga!” Majd mondja: mert Istent mindent megítél, jót és gonoszt egyaránt. Tehát az ítélő Isten nem olyan valaki, akitől rettegni kellene, hanem éppen fordítva. A nap alatt élek, de nem a nap alatti módon gondolkodom, mert bízom az Úrban, szeretem őt fiatalként, éppen ezért örvendezik az életem, boldog vagyok fiatalként. Éppen azért lehetek boldog és éppen úgy lehetek boldog, hogy tudom, hogy ama napon ítél az Isten, aki egyébként Teremtőm is nekem. A nap alatti nézőpont micsoda? Élj a mának, élvezd az életedet, élvezd a fiatalságodat, ne törődj senkivel! Ne törődj senkivel, ha fiatal vagy! Legfőképpen Istennel ne törődj! Hát fiatal vagy, élj a mának! Nem tudom, hallottunk már ilyen gondolkodást a világban, amit a fiataloknak mondanak?

Gondoljunk a tékozló fiúra, már az ókorban is volt ilyen. Emlékeztek a tékozló fiúra? Ő fiatal volt – Jézus a példázatban utal rá. Fiatalként ő nem törődött senkivel, csak magával. De a bátyja se volt jobb, emlékeztek, Jézus, ahogy elmondta a példázatot. A bátyja otthon maradt, de ő se volt boldog. A bátyja nem öreg volt, csak fiatalabb volt nála a tékozló fiú.

Vagy gondoljatok a gazdag ifjúra. Ő nem példázatbeli fiatal, hanem ő valóban ment oda Jézushoz. Ő nagyon rendes srác volt. Emlékeztek, hogy milyen őszinte vallásos életet élt az Ószövetség szerint. De Jézus leleplezte az életét, mert igazából ő sem számolt az Istennel. A gazdag ifjúnak ki volt az istene? Saját maga. A gazdag ifjú sem úgy gondolkodott, amit a Prédikátor leír: hogyha Istenben bízol, akkor tudod, hogy még az is, hogy eszel és iszol, hogy boldogan élsz, az Isten ajándéka. A gazdag ifjú nem ajándékba akarta kapni a boldogságot a földön se, meg az örök életben. – Mit kell nekem cselekedni? Úr Jézus, mondd meg! Mit kell nekem tenni, hogy én boldog legyek örökre?

Az Úr Jézus maga, amit tanított, meg is élte. Ő is fiatal volt. 30 éves koráig neki is fölkészülni kellett. A kor szokása szerint addig tartott az ifjúkora.

30 éves van köztetek? 30 évesen fiatalnak tartod magad vagy már régebb óta fiatalnak? Attól függ, hogy melyik ifibe jársz, mert ha látod, hogy vannak nálad fiatalabb ifibe járók, akkor hát én már hány éves vagyok. Ha meg nézed a fölötted járó ifiseket, akkor meg ők nézik, hogy te még csak hány éves vagy. Ezért mondom ezeket, hogy nem az a kérdés, hogy hány évesek vagyunk, hanem hogy kinek látjuk, kinek tartjuk magunkat akár hány évesen is az Úr által megteremtett és az Úr által kapott élet, boldog élet alapján.

ÖRVENDEZZ, IFJÚ!

Jézus 30 éves koráig csak készült, aztán három, maximum három és fél évet dolgozott. Ő nem öregen halt meg, hanem nagyon fiatalon, de az ő halálának is örökké tartó érvénye lett, emlékeztek. Jézus is ismerte a Prédikátor könyvét, ő is tudta, amit mondtam, azt, hogy eszem és iszom, az Isten ajándéka. Nem volt véletlen, hogy amikor az ötezer ember megvendéglése csodája történik, emlékeztek, megkapja azt a... Hány kenyeret, hány halat? Százezer kenyér és tízezer hal ötezer embernek? Nem. Majd nézzétek meg a Bibliában, hogy mennyi, most tudatosan nem mondom. És még tizenkét kosár marad is. De emlékeztek, azt csinálta Jézus, hogy amikor kezébe vette ezeket, hálát adott az Atyának, és utána tette a csodát. Mert az Úr Jézus boldog életet élt ifjúként. Erre bátorította a tanítványait is.

Ennek a boldog életnek a háttere már a Mózes törvényeiben is, tehát az Úr kijelentésében, a Tórában is ott van. A Mózes 5. könyve 12. részében arról ír Isten, előre mondja Mózesnek, hogy amikor majd a szent sátor elkészül meg majd később a templom is Salamon idejében, akkor ide gyertek, csak itt áldozatok. De amit ki akar emelni: és örvendeztetek. Gyertek elém, legyetek együtt családként, lelki családként, legyetek boldogok. Egyetek énelöttem, igyatok, örvendeztetek a jelenlétemben.

És még két ígét az Újszövetségből. Jézus a búcsúbeszédeiben nagycsüörtök estén készül a halálára, de figyeljétek, hogy miről beszél: „Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömeitek beteljenek.” Az az örvedezés, amiről ír a Prédikátorban Isten ígéje, az Úr szava, Jézus szavaiban már odáig megy, hogy az az öröm a fiatalnak is, ami Jézus öröme. Nem akármilyen öröm tölt be bennünket: Jézus öröme. És ezért hallottuk az ígében a Filippi levélben – szerintem sokan ismertétek is: „Örüljétek az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljétek!” Ez az „ismét mondom” nem azt jelenti, hogy: – Figyelj, aztán vedd tudomásul, hogy örülj, tehát nehogy már szomorkodjál! Az „ismét mondom” azt jelenti, hogy Isten kétszer akar, kétszeresen akar megerősíteni valamit számunkra. Mindenkor – benne van tehát az is, hogy örvendezés akkor is, amikor nem biztos, hogy a körülmények okot adnának az örvendezésre. De nem a nap alatti nézőpont szerint gondolkodunk, hanem Istenben bízva, és akkor mindenkor lehet örülnöm. Ó- és Újszövetség.

Csak annyit emelek még itt ki, halljátok a kifejezéseket: „Örvendezz a te ifjúságodban, és vidámítson meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében, és járj a te szívednek útjaiban, és szemeidnek látásiban” tudva azt, hogy Isten ítél. Hallottátok, sokszor volt ez, hogy szív. A szíved vidámítson meg – annyira kifejező az ősi nyelvnek, amit a Károli jobban visszaad, mint az új fordításunk, ez a képi kifejezése. A szívet szokta alkalmazni az Úr ígéje akkor is, amikor rólunk beszél: a szív, de az egész ember benne van. Most meg ezt a nagyon mély jelentésű szót használja arra, hogy a szíved örvendeztesen, vidámítson meg téged ifjúságod idejében. Tehát nagyon mélyről fakad,

nemcsak pillanatnyi örömökről van szó, amit a körülmények alatt kapok, hanem a szívemet valami betölti, ez meghatározza a belső és külső életemet is. Látszik rajtam, olyan fiatal vagyok, aki boldog és örvendező életet élek. Ahogy Jézus is megélte – én ezért is akartam nagyon kiemelni nektek.

És mi történt, amikor a mennyei Atya látta Jézusnak is fiatalként ezt az örvendező életét? Mit is mondott a mennyei Atya a megkereszteltetésekor Jézusnak? Akkor kezdődött el a nyilvános szolgálata. Emlékeztek? „Te vagy amaz én szerelmes Fiam, te benned gyönyörködöm!”

És hallottátok a köszöntés igéjét? A köszöntés igéje hangzik el legelőször, amikor a lelkipásztor fölmege a szószerkekre és egy igével köszönt, egy igei köszöntés. Emlékeztek, hogy szól? „Ne félj! Ne lankadjanak kezeid Sion! Az Úr, a te Istened közötted van; erős ő, megtart;...” – és hogy érez, emlékeztek, hogy érez az Úr? Zofóniás könyve 3. rész 17. verse – „...örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.” A szerelem a Károliban a szeretet szó legmélyebb kifejezése. Nincs máshol a Bibliában ennyire konkrétan és részletesen leírva, hogy mit érez Isten, mennyire örvendezik az ő népén. Amit Jézusnak mondott, hogy „te vagy amaz én szerelmes fiam, te benned gyönyörködöm”, a Zofóniás könyvében rátok meg rám mondja, akárhány évesek is vagyunk, mert az Úréi.

Igen ám, de a földi életben a bűneset utáni világban azért a Prédikátor, amikor a fiataloknak ír, csak kell olyanról is beszélni, hallottuk itt a 2. versben: „Vesd el a haragot a te szívedből, és vesd el a gonoszt a te testedből; mert az ifjúság és a hajnal hiábavalóság.” És ha nem tudnánk, hogy miről szól, akkor azt mondanánk, hát most ellentmondásban van az Úr. Nem? Először azt mondja, hogy örvendezz a te ifjúságodban, aztán meg azt mondja, hogy hiábavalóság az ifjúság? Igen, mert ez nem ellentmondás, hanem mert nézzük mindig a nézőpontot, hogy mit akar mondani az Úr igéje. Az a szív, amely megvidámít téged életed idejében, ifjúságod idejében is, ez a szív esetleg haragot vagy másik szóval bosszúságot, gyötrelmet, kínt is tapasztalhat. Akkor azt vesd el. Ha fiatal vagy, nehogy már a harag, a gyötrődés, a kíntás, a bosszúság gátolja azt, hogy örvendezzél.

Gondoljunk arra a fiatalasszonyra, aki Sámuel édesanyja lett, Anna. Emlékeztek, hogy ő meddő volt és nem lehetett gyermeke. És sajnos a férjének a másik felesége, Peninna piszkálta is kőkeményen, nagyon durván emiatt. Épp az Úr házában, ahol örvendezni kellett volna Annának is, ott volt a legszomorúbb mindig. A férje nagyon szerette, de Anna arca mindig szomorú volt. Ha ő bármikor a tükörbe nézett, akkor ő egy szomorú arcot látott, és bárki, aki ismerte, soha nem látta mosolyogni ezt a fiatalasszonyt. De amikor, emlékeztek, kiöntötte a szívét az Úr előtt, végre most már ő se a nap alatti nézőpont szerint élte az életét, hanem végre ő is már bízott az Úrban, akkor volt, hogy egy pillanat alatt elszállt a szomorúság, az arca nem volt többé szomorú. Akkor még nem született meg a kisgyermeke, akkor még

ÖRVENDEZZ, IFJÚ!

csak ígéretképpen hallott valamit az Úrtól, de hitt annak. Aztán milyen boldog lett akkor is már, mikor megszületett Sámuel.

Azt mondja tehát, hogy: – Fiatal, ifjú, vedd el a szívedből, ami harag, ami bosszúság, ami kínzás, a gonoszt a testedtől. Itt a 'gonosz' szó a rossz és minden, ami ehhez a szóhoz társulhat, rossz, gonosz. De itt nem elsőrenden erkölcsi értelemben, hanem abban az értelemben, hogy valami, ami lehet, hogy jó önmagában, de ha mégis azt teszed, úgy élsz, akkor az a testednek rossz lesz.

Egy egyszerű példát hadd mondjak. Azt gondolom, hogy mi örülnénk, hogyha a fiatalok úgy munkálkodnának, úgy dolgoznának, mint ahogy a mi korosztályunk tette, akik régebb óta vagyunk fiatalok. Nem úgy, hogy kerülni a munkát, hanem őszintén, szívből, boldogan jó sokat dolgozni. Igen ám, de ha túl sokká lesz, nem lesz pihenés, nincs idő pihenni, a főnök se engedi nagyon, a szabadságos időben is valamit csak kell csinálni, és éveken át megy ez. Önmagában jó dolog, de hogyha túlzásba lesz víve, akkor a végén fiatalon meg fog halni, mert a szervezete nem bírja, hogy nincs pihenés. Ilyen értelemben sokféle élethelyzetre lehet gondolni. Persze erkölcsi értelemben is lehet, ami rossz, gonosz, vedd el magadtól, hogy a te testedet ne tegye tönkre idő előtt.

Igen ám, de hogy lehet egy fiatalnak vagy egy régebb óta fiatalnak elvetni magától, ami gonosz, rossz, ami harag, ami bosszúság? Hát ez nem úgy megy hipp-hopp. Annának sem úgy ment, hogy magától. Éveken át Anna szomorú volt. Ettől szabadításra szorulunk, nekünk ettől szabadulni kell. Az a kifejezés, hogy 'vedd el', benne van, mert elvetheted. Miért? Mert van ítélő Isten.

És itt van az evangélium mélysége a Prédikátor könyve vége környékén. Ki is vette el a haragot, a bosszúságot? Ki is vette el a gonoszt rólunk, ha az Úréi vagyunk? Jézus. Betegséget hordozta, magára vette a bűnt, de az ítéletet is. A gonosz, a bűneset utáni bűnünk minden ítéletét is. És hogy ez neki nem volt egyszerű, látszik a gecsemáné-kerti imádságában. A gecsemáné-kerti imádsága Jézusnak nem egy boldog fiatalnak az imádsága. Ott ő vért izzadva harcolt. Boldog fiatalember, mert az Atyával beszélget, ez boldogság, nagyon nagy boldogság az Atyával beszélgetni imádságban. De a téma az rettenetes. Vállalja-e az ítéletet, vállalja-e az Istentől való elhagyatottság kárhozatát. Amibe a Prédikátor írójának is, Salamonnak vagy annak a fiatalnak, akinek szól ez, neked és nekem. Vagy mi veszünk el mindörökre a bűn miatt, vagy Jézus vállalja, és akkor van szabadítás.

Ítéző az Isten, de az ítéletet Jézuson hajtotta végre. Ez az evangélium. Csak azok vesznek el mindörökre a bűneset után, akiknek nem kell ez az Isten, akik megmaradnak a nap alatti nézőpontban, nem törődnek Istennel akár fiatalon, akár később. Az újjászületésnél éljük át először ezt, hogy milyen szabadság, mert engem megszabadított az ítélő Isten. Jézust ítélte, én boldog, örvendező, szabad fiatal lehetek.

Emlékeztek, hogy István vértanú kivégzésénél, hogy is hívták azt a fiatalembert, ifjút, aki őrizte a tanúknak a felsőruháit? Saul, aki Pál is. És utána eltelik egy kis idő, és a damaszkuszi úton találkozik Jézussal. Saul is fiatal volt, ő hasonló volt a gazdag ifjúhoz. De aztán megismerte az Úr Jézust és ő is megszabadult mindentől, ami hamisság, gonoszság, ő is Jézusban ismerte föl az ítélő Istennek a valóságát, aki ítélte az egyszülött Fiút, hogy vele együtt mindent adhasson.

Te, ha ezt hallod, hogy Isten ítélni fog, az Isten téged ítéletre von, ettől félsz, ha ezt hallod? Vagy boldogan kész vagy megállni? Mert Saul volt az, Pál, aki leírta a Korinthusi 2. levél 5. rész 10. versében, hogy: „Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy kiki megjutalmaztassék a szerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.” A hívők meg kell, hogy jelenjenek Krisztus ítélőszéke előtt. De halljátok? Hogy megjutalmaztassanak. Nem félni kell az ítélettől, az ítélő Istentől. Hívó emberként is sajnós követünk el olyat, aminek nem örülünk, és tudjuk, hogy a mennyei Atya sem örül, Jézus sem, de tudjuk, hogy hol a bocsánat, a szabadítás.

Itt van a harmadik gondolatnak is még a hangsúlya: nekünk nemcsak ítélő Istenünk van, hanem teremtő Urunk is. Itt nagyon személyes: „És emlékezzél meg a te Teremtődről a te ifjúságodnak idejében” . A te Teremtőd. Emlékeztek, hogy az Ézsaiás könyve 43. rész 1. versének – amit aranymondásként sokszor szoktunk mondani – az eleje hogy is szól? Mert így van az aranymondásos kijelentés, hogy: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” De mi van előtte? A gyerekeknek általában azért nem szoktuk megtanítani, mert sajnós arra gondolunk, hogy ne kelljen olyan hosszú aranymondást megtanulni, elég, ha a kisgyerek ezt megtanulja, hogy „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” De mi van előtte? „És most,…” – valahogy így kezdődik. Ézsaiás 43,1. Figyeljétek, két kifejezéssel is beszél a teremő Istenről. És hallani fogjátok Jákób és Izrael nevét. Ugyanaz a személy, csak kétfajta névvel, mert Isten népére akar utalni. Jákób a csalót jelenti, Izrael az Úr harcosa, aki harcolt Istennel. „És most, oh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” Azaz a Teremtő, az Alkotó.

Ha pedig egy fiatal ezt tudja, hiszi, akkor tudja, hogy a teremtésnél mindent jónak alkotott, szépnek, mindent boldogítónak alkotott. „És látta Isten, hogy minden, amit teremtett, ímé igen jó” – hangzik el a Mózes 1. könyve 1. rész végén. Akkor, amikor már ott van a házaspár a teremtett világban. A 'nem jó egyedül lenni', az addig van, amíg Éva nem került a teremtett világ csodájába. Minden boldogító a teremtésben, a teremtett világban. De utána jött a bűneset. És emlékeztek, Ádám milyen kőkeményen nekimegy Évának, mikor Évára próbálja hárítani az ő bűnét, a maga bűnét: – Uram, az az asszony, akit te adtál mellém, az vitt a bűnbe engem! Hát én, sajnós... Min-

ÖRVENDEZZ, IFJÚ!

den feleség ilyen férjet akar magának, hogy amikor baj van, amikor bűn van, akkor rá mutogat? Nem. De ez a bűn. És mégis egy ilyen világban azt mondja az Úr, de örvendezzél, boldog lehetsz akkor is, ha a férjed vagy a feleséged nem olyan tökéletes, mert nekünk szabadító Istenünk van, és teremtő Urunk. A teremtésnél minden tökéletes volt, a bűneset után lehet szomorúság.

Itt akarom kiemelni: a fiatalnak is lehetnek szomorú napjai. Itt mondja is, hogy lehetnek olyan esztendőik majd, amikre azt mondod, hogy nem szeretem ezeket, a veszedelem napjai. De ezek az esztendőik az életkor szempontjából, a fiatalság szempontjából mondva. Ez nem azt jelenti, hogy amikor a fiatalok utáni esztendőik jönnek, azok önmagukban veszedelmesek, és nem szeretem. Csak a fiatal látja azt a nálánál idősebbekben, hogy például ő már nem tud annyira futni.

Én olyan vagyok, hogy ha egy labda gurul előttem, akkor azért engem nehéz megelőzni. Jobb szélső voltam világ életemben, csatár, és nagyon gyorsan tudok futni a labda után, de ha nincs ott a labda, akkor ellustulok. Viszont bármelyik fiatallal, ugye, föl tudom venni a versenyt. Most még. De lehet, hogy már holnap nem. De attól nem nem szeretem napokat élek meg én sem.

A nem szeretem napok arra vonatkoznak, hogy a fiatalság szempontjából nézve. Igen ám, de az Úr ott van. Akkor a Pasaréten élő testvérek, akiket most hadd mondjak már így, idős testvérek, lehet, hogy arról tesznek neked bizonyosságot, meg azt látod az arcukon, hogy elvileg nekik a nem szeretem napok vannak, a veszedelem napjai, mégis boldogok, tele vannak örömmel. Mindig vidámnak látod az arcukat.

Klári néni 103 éves, csak, és hozzá szoktam járni úrvacsorát vinni. A szemével nem lát már annyira jól, de amúgy teljesen fitt. És van neki egy 110 éves barátnője Szegeden, Zsóka néni. Mind a ketten pasaréti testvérek és nagyon nagy barátságban vannak. Megmutatta Klári néni a Zsóka néni levelét: egy szó vonatkozott arra, ami szomorúság, de az is annak a fényében, hogy de ott az Úr szeretete, a többi pedig boldogság és öröm. 103 és 110 éves pasaréti testvérek. Nem olyan fittekké már, mint amilyenek voltak 3 évesen meg 10 évesen. De lelkiekben boldogság. Én is megfiatalodtam, amikor beszélgettem Klári nénivel, ezért is szeretek hozzá menni, mert én nála mindig megfiatalodom. Szoktatók ezt érezni az idős testvérekkel találkozáskor, hogy megfiatalodtam?

Mert nem az a kérdés, hogy hány évesek vagyunk. Mindig nézőpont kérdése. És a Prédikátor könyve – ahogy hallottuk – azt a nézőpontot emeli ki, ami az Úr Jézusra is mutat: van Istenem, aki engem megalkotott. Ez a múlt-ra nézve milyen bátorító. Nem akárki alkotott, ezt az egész világot és engem is. Megvan a terve az életemmel. Amikor jön az ítélet napja, akkor ezt a tervet számba veszi, és milyen boldog lehetek. Itt a földön is már, és a halál után is. És a java csak utána jön, emlékeztek, ha eljön Jézus, akkor jön az új teremtés.

Ezzel zárom: a teremtő Isten az újjá teremtő Isten is. Jézus eljövételkor minden újjá lesz, az Új ég és az Új föld örök dicsősége. Akik hitben elhunyt szeretteink, azok már az Úrnál vannak, de csak a lelkük. Aztán ha az Úr Jézus eljön – ha ma jönne el, akkor ez ma következne be –, akkor a mi testünk, ha az Úrei vagyunk, dicsőséges, boldog feltámadott testté változna át, feltámadnak a hitben elhunyt szeretteink is ilyen testben, és mindörökre az Úrral leszünk. Nemcsak a halál után boldog élet, hanem mindörökre. Ezt szerezte meg Jézus. Ezért mondja a fiatalnak is, itt konkrétan a fiatalnak szólóan, de szól mindenkinek: örvendezz, légy boldog! Tudjad, hogy ki a te Istened, emlékezz a te Teremtődre. Jézusban lássad ezt a teremtő Istent és az ítélő Urat és őt kövesd, benne bízz. Élj olyan életet, amelyet Jézus is élt.

Te akarod-e ezt az életet, ha még nem a tiéd? Akkor hívlak Jézushoz. Ma is hozzá lehet térni, ma is el lehet fogadni az Úr Jézust. Mindent ő végzett. A hit azt jelenti, hogy elfogadom és vele élek. Saul is ezt élte át a damaszku-szi úton. Ha pedig már az övé vagy, lehet, hogy évtizedek óta, de fiatalként, mert az Úrral akárhány évesen is, mi mindig ilyen örvendező, a fiataloknak is ajánlott, boldog életet élhetünk.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, áldunk azért téged, hogy az Úr Jézus is teljes örök étellel betelt életet élhetett e földön. És magasztalunk, hogy ma is hallhattuk, meghalásakor mégis vállalni kellett a kárhozatot, az örök halált, az ítéletet, a bűnt, mindent, ami tőled elválaszt bennünket, elveszett bűnösöket. De éppen ezért lehetünk mi is tiéd. Mondhatjuk mi is örömmel: az én Teremtőm is vagy, Uram. Ha valaki nem tudná még ezt hinni közöttünk, köszönjük, hogy ma is hallhatta a te igédet, hívásodat.

És arra kérünk, hogy hadd tudjunk olyan életet élni, hogy a családban, a munkahelyen, a szabadidő eltöltése során is akik látnak, hallanak bennünket, valóban ezt az örömet, boldogságot élhessék át, hallhassák meg. Urunk, mi tudjuk, hogy amikor nehézség, baj van, betegség, gyász, akkor szomorúak vagyunk és te ezt is mondtad, hogy sírjatok a sírókkal.

De áldunk téged, hogy Jézusra nézve terád, a mi ítélő, teremtő Istenünkre tekintve mégiscsak tudhatjuk, betölthet a békesség, vigasztalás és a tőled kapott boldogság, Jézus öröme. Imádkozunk, hogy a beteg testvéreinket, a kórházban levőket is így tölthesse be Jézus öröme. Azokat is, akik nem tudnak közénk jönni már az idős kor terhei miatt.

Hadd adjunk hálát neked így a közösségben is, hogy valóban olyan jól játszottak a fiúk az Eb-n. Köszönjük, hogy annyi örömet okoztak. Hadd kérjük, a folytatás is lehessen ilyen.

Hadd adjunk hálát azokért a törvényekért, amelyekkel vezetőink védeni akarják a gyermekeinket, mi magunkat is. És kérünk, hogy tartsd meg őket alázatban a hatalomban. Segítsd őket bölcsességeddel.

ÖRVENDEZZ, IFJÚ!

Imádkozunk, hogy te óvjad, védjed a gyermekeinket, unokáinkat, déd- vagy ükunokáinkat. És kérjük, hogy szüleinket, nagyszüleinket, dédszüleinket, és ükszüleinket is te vigyázd.

Hálát adunk, hogy mi úgy lehetünk közösség, egy lelki család, hogy eny-yiféle korosztály lehet együtt, és köszönjük, hogy boldogan. Aki idejön hozzánk, akár vendégként is a nyár során, hadd láthassa meg ezt az örvendező életet rajtunk, kérünk, egyedül Jézusért.

Most a csendben elmondott imádságunkat is az ő nevéért hallgasd meg, kérünk, Atyánk.

Ámen.

119,2-4 ének

2. Boldogok azok is, mondom nyilván,
Akik hamisságot nem cselekesznek,
De mindenkor az Úr útában
Járnak és szent ártatlanságban élnek.
Mehagytad, hogy a te parancsodat,
Jól megőrizzük minden mondásodat.

3. Vajha én oly boldoggá lehetnék,
Hogy járhatnék a te szent útáidban
És engedhetnék szent törvényednek!
Ha parancsodat nézhetném valóban,
És azt szívemben bizonnal hinném,
Hogy soha semmi szégyenbe nem esném!

4. Hálát adok néked teljes szívből,
Hogy megtanítasz te ítéletidre,
Melyek tiszták minden hiba nélkül!
Megtartom és gondom lesz törvényidre,
De kérlek téged, ó, én Istenem,
Hogy soha örökké ne hagyj el engem!